

Publicerad 2010-03-16 23:13 av Sofia Hansson

Melonamin

~Så vackert,
dock förgånget.

Minns grottan med elden sprakande i mitten, kitteln som stog och bubblade.

Trädtopparna som kikade in genom fönster gluggen som inte var mer än ett jordigt hål,
men oh så vackert.

Hela mitt hjärta längtar och fruktar tillbaka, då allt var magi och inget var omöjligt.

När blåbärsrisen blev stora träd med blåa vackra frukter som kikade ner på en.

Pilarna flög mot målet och allt var möjligt!

Då man stog på egna ben och vinden vagvisade vägen.~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sofia Hansson med Poeter.se id #30757 innehar upphovsrätten